

Morgenavisens Jyllands-Posten,
ledende artikel 23. marts 1979

Misbrug af tavshedspligt

Hvor er det dog et ynkeligt mummiespil, som skatteminister Anders Andersen og landsskatterettens præsident, Knud Jensen, opfører med deres brug af en påstået tavshedspligt i sager, der har efterladt en stærkt begrundet mistanke om, at landsskatteretten har handlet politisk og ikke skattejuridisk i nogle konkrete tilfælde.

Offentlige myndigheders tavshedspligt er ment som en beskyttelse af borgerne, men sådan som skatteministeren og retspræsidenten anvender tavshedspligten har den modsat virkning.

Den bliver et skjold over noget, der må betragtes som en administrativ fadæse, for ikke at sige skandale, indtil andet er bevist.

Selv når de administrative myndigheder bliver løst fra deres tavshedspligt af de berørte borgere, gemmer de sig under skjoldet – og gør dermed diskussionen om de konkrete sager til en parodi.

Parodien bliver fuldkommen, når de så tilmed, som både skatteminister Anders Andersen og retspræsident Knud Jensen, vil dreje opmærksomheden væk fra det egentlige – hvad sker der i landsskatteretten? – og hen på de mennesker, der har bragt sagerne frem for offentligheden.

Det er forhenværende folketingsmedlem Poul Boeg og folketingsmedlem Leif Glensgård, der oprindeligt har rejst spørgsmålet, om nogle skatteydere blev udsat for en uretfærdig sagsbehandling i landsskatteretten, fordi de havde Mogens Glistrup som advokat.

Jyllands-Posten har gennemgået sagerne, og den fremlagte dokumentation bestyrker desværre mistanken.

Men de konkrete sager vil skatteminister og retspræsident ikke drøfte. Derimod vil de smide Boeg og Glensgård ud som medlemmer af landsskatteretten!

Men det var selvfølgelig også i Danmark, at Wessel skrev om »for smed at rette bager«

Skatteminister og retspræsident bør ikke have lov at slippe så let. Affæren må i fuld offentlighed belyses, og er der i landsskatteretten handlet ud fra politiske motiver, er det helt andre personer, der må forlade dommersædet.

For i så fald har de undergravet retssikkerheden og borgernes tillid til, at de kan opnå en politisk neutral behandling.

Der skal tales og ikke ties.